

Sygn. akt III AUz 19/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

	Przewodniczący:	<i>SSA Urszula Kocyłowska (spr.)</i>
	Sędziowie:	<i>SSA Marta Pańczyk – Kujawska</i> <i>SSA Roman Skrzypek</i>

po rozpoznaniu w dniu **14 lutego 2013r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **J. U.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

Oddział Regionalny w R.

o rentę rodzinną i zwrot nienależnego świadczenia

na skutek **zażalenia wnioskodawcy J. U.**

od postanowienia **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia 19 listopada 2012 r. sygn. akt **IV U 1285/12**

w przedmiocie odrzucenia apelacji

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie,-

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, kierując się treścią art. 370 kpc, odrzucił wniesioną przez wnioskodawcę J. U. apelację od wyroku tamtejszego Sądu Okręgowego z dnia 19 listopada 2012 r. (IV U 1285/12), w uzasadnieniu wyjaśniając,

iż w określonym terminie do uzupełnienia braków wniesionego środka odwoławczego, wnioskodawca nie złożył odpisu apelacji.

Skarżąc powyższe postanowienie zażaleniem J. U. naprowadził,

że czyniąc zadość wezwaniu, które otrzymał w związku z wniesioną apelacją, złożył

w sekretariacie Sądu Okręgowego pismo apelacyjne, które to pismo zostało przyjęte przez pracownika sekretariatu oraz uiszczył kwotę 30 zł tytułem opłaty od apelacji. Po dokonaniu powyższego otrzymał informację od pracownika sekretariatu, że braki apelacji zostały uzupełnione. Zazaczył, że aktualnie podejmowane przez Sąd czynności są dla niego niezrozumiałe. Końcowo wniósł on o „skserowanie” żądanej przez Sąd apelacji na jego

koszt i przekazanie jej organowi rentowemu.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, zważył co następuje :

Zażalenie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

Słusznie Sąd pierwszej instancji uznał, że skarżący mimo wezwania nie uzupełnił braku formalnego złożonej apelacji przez przedłożenie jej odpisu. Niewątpliwie wykazany brak formalny uniemożliwił nadanie apelacji prawidłowego biegu, co z kolei skutkowało jej odrzuceniem, a to stosownie do treści art. 370 kpc.

Z treści skierowanego do skarżącego przez Sąd wezwania do uzupełnienia

braków formalnych pisma procesowego i uiszczenia kosztów sądowych z dnia

10 grudnia 2012 r. (k. 22) nie pozostawia wątpliwości, iż wezwanie to dotyczyło zarówno uiszczenia opłaty sądowej od wniesionego środka odwoławczego, jak również

przedłożenia jego odpisu. Przy czym przypomnieć należy, iż odpis pisma procesowego

to kolejny jego egzemplarz, który jest zgodny z oryginałem i - co podkreśla się

w doktrynie, nie ma znaczenia, czy jest to kopia maszynowa, kserokopia czy wydruk komputerowy. Wnoszone odpisy pisma procesowego powinny jednak wiernie oddawać

treść oryginału – gdyż tylko wtedy są rzeczywiście odpisami. W sytuacji zaś, gdy nie

odzwierciedlają one wiernie treści pisma procesowego nie mogą zostać uznane za odpis (por. postanowienie Sądu najwyższego z dnia 9 stycznia 2012 r. II Uz 48/11, lex

1163339).

Słusznie zatem Sąd Okręgowy postąpił uznając, że złożone do akt sprawy przez wnioskodawcę w dniu 18 grudnia 2012 r. pismo procesowe zatytułowane „zeznanie - apelacja” stanowi nowe pismo w sprawie, nie zaś odpis złożonej uprzednio przez wnioskodawcę apelacji. Nie można bowiem przyjąć, aby pismo to stanowiło wierną kopię wniesionego przez wnioskodawcę w terminie środka zaskarżenia (apelacji).

W konsekwencji powyższego prawidłowo tamtejszy Sąd stwierdził,

że wnioskodawca mimo wezwania nie przedłożył żadanego odpisu apelacji.

Podkreślić należy, że samo opłacenie apelacji w przypisanym terminie, nie

niweczy powyższego braku. Wykazany brak skutkuje zaś niemożnością doręczenia

przez Sąd stronie przeciwnej wniesionego środka odwoławczego, a dalej pozbawia ją uprawnienia do ustosunkowania się do treści tego pisma procesowego.

Na marginesie podkreślić należy, że nawet wniosek strony - wezwanej do uzupełnienia braku apelacji przez złożenie jej odpisu - o sporządzenie tego odpisu przez

sąd i dołączenie go do akt sprawy, nie stanowi skutecznej czynności uzupełniającej,

o której mowa w art. 370 kpc (por. uchwała Sądu Najwyższy z dnia 27 lutego 2008 r.

sygn. III CZP 135/07, LEX nr 346307, Biul.SN 2008/2/11).

W świetle powyższych wywodów należało orzec jak w sentencji, a to na podstawie

art. 385 kpc w zw. z art. 397 §2 kpc.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)